

O amics! Si poguéis la nostra joventut deixar una estela tan blanca i una música tan clara i tan bella que mai no poguessen desfer-la ni ofegar-la les tenebres de tempesta. O amics! Si poguéis la nostra generositat fondre els afectes i estendre les ales i els braços de cap a cap de la platja com una onada d'aquelles. O amics! O amics! Si poguéssim fer una onada de tots els cors i poguéssim en la empenta de l'afecte, girar totes les aigües de cara als estels!»

DUGUES CARTES:—«Sr. D. Josep M.ª Masramón.—Olot

Molt Sr. meu: No solsament els qu'ostentem càrrechs públics estem a la disposició dels nostres electors en quant se tracti d'interessos del Districte, sinó que també entenem devem estar a mercé uns dels altres per al millor servey dels nostres representats. Aixís es que espero no pendrà a mal que'm permeti obtenir de vosté, com a persona la més autorisada per aquest objecte, alguna pública declaració sobre l'estat actual del projecte de camí vehinal del Pont de Castellfullit a Oix a fi de posar terme a l'estat de confusió y incertitut en que's troven els interessats en el mateix, algú dels quals ha recorregut a mí en demanda de datos concrets que no podia proporcionarli, atès a que, per un estrany capritxo de la nostra geografia elctoral, l'oblidat poble de Oix y la seva encontrada no pertanyen el districte d'Olot. Com vosté no ignora, el mentat poble de Oix figura entre els incomunicats, quedant, cada hivern, per l'avinguda de les rieres de Coldecarrera y Sant Eudalt. interceptat el trànsit rodat que ab grans penaiitats pot efectuar-se el reste de l'any pel pèssim camí actual. Axó ens va determinar a alguns propietaris de la part immediata a Castellfullit a fer un projecte particular d'un troç del dit camí y d'un pont sobre una de les mentades rieres, projecte qu'encairregarem al ajudant d'Obres públiques Sr. Carrillo, y que no's portà a cap devant la promesa de que la Mancomunitat no tardaria en emprendre la construcció de dit camí vehinal en tota sa longitud. D'això han passat ja alguns anys.

Recordarà vosté que a la carta que, com a amistos apremi y a prech també de varis amichs, li vaig dirigir en 6 de desembre últim, va tenir l'amabilitat de contestarme «que la Direcció General havia remès dit projecte a la Qüefatura de Obres Públiques provincial ab l'objecte de que la Mancomunitat acordi si's conforma ab la puja de preus unitaris y de cost de dit projecte per rahó de l'aument del preu actual de jornals y materials» afeginthi vosté: «Com que la Mancomunitat ja sé que's conformarà ab axó, com es molt natural, espero que dintre de poch podrà subastarse la construcció d'aqueix camí». Deya vosté també «que si no's treballava ja en aquella obra, tan necessaria, era degut única y exclusivament a la centralisació espanyola», ja que, segons deya en altre lloch de la mateixa carta, s'entretingué dit projecte en la Qüefatura més de tres mesos, segons declaració de l'Enginyer per l'aglomeració de feyna. Siguent axó veritat quina excusa podrà donar la Mancomunitat per no haver pogut en 7 mesos omplir un tràmit tan senzill com acceptar els nous preus unitaris?

Durant aquestos últims temps hem vist a la Mancomunitat emprendre obres, com la Biblioteca, no tan imprescindibles com dit projecte, encare que segurament més aparatoses, y hem vist també reforçar els seus recursos ab nous emprés-